

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Edukacji i Nauki z dnia 8 marca 2022 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla liceum ogólnokształcącego, technikum oraz branżowej szkoły II stopnia (Dz.U. z dnia 17 marca 2022 r., poz. 622) w rozdziale **40. Wojny z zakonem krzyżackim w XV w.** na poziomie podstawowym należy wymienić czynniki wpływające na atrakcyjność Polski dla mieszkańców państwa krzyżackiego.

40. Wojny z zakonem krzyżackim w XV w.

Strona 420, zamiast ostatniego akapitu

Państwo zakonu krzyżackiego

Delegacja Związku Pruskiego pod przewodnictwem **Jana Bażyńskiego** zwróciła się do zasiadającego na tronie od 1447 r. króla Polski **Kazimierza Jagiellończyka** z prośbą o pomoc. Zadeklarowała przy tym uznanie polskiego zwierzchnictwa. Już wcześniej zarówno rycerstwo, jak i mieszczaństwo pruskie coraz śmielej spoglądało w stronę Polski. Pruscy mieszczaństwo mieli nadzieję zyskać przywileje i pozycję, jaką w państwie Kazimierza Jagiellończyka cieszyli się mieszkańcy miast. Takiego znaczenia odmawiali im Krzyżacy, którzy nie liczyli się z głosem bogatych mieszczan miast pruskich. Traktowali ich przede wszystkim jako grupę płacącą podatki. Także rycerstwo nie było zadowolone ze swojej pozycji w państwie krzyżackim. Pruska szlachta widziała, że w Polsce rycerstwo cieszy się przywilejami i ma duży wpływ na króla. Jego przedstawiciele mogli piastować urzędy państwowe, które w państwie zakonu były dostępne jedynie dla Krzyżaków. Do tego dochodziły również kwestie gospodarcze. Napięte stosunki między zakonem a Polską utrudniały prowadzenie handlu, który zyskiwał coraz większe znaczenie dla wielkich miast pruskich: Torunia, Gdańsk i Elbląg. W tych okolicznościach w marcu **1454 r.** król wydał **akt inkorporacji** (włączenia) Prus do Polski. Stało się to przyczyną kolejnego konfliktu zbrojnego z Krzyżakami. Nazwano go wojną trzynastoletnią.